

ಕೆ. ನಲ್ಲತಂಬಿ

ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಳ್ಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯ

1 ಒಬ್ಬ ಅನುವಾದಕನಿಗೆ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮ ತರಬೇತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು, ನಾಣ್ಣುಡಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಸಂಕೇತ ಸರಣಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ದಾಟಿಯೂ ಸೃಜಾನಾತ್ಮಕತೆಯಿಂದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತವಿರುವ ಪರಿಣತರು

ಬಹಳ ವಿರಳ. ಆರು ಕೋಟಿ ಜನರು ಆಡುವ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದುವ ಕುಶಲತೆ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಎರಡು ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಜನರು ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸುವ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ

ಕುಗ್ಗಿವೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದ, ಕನ್ನಡವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದ ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರು ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಲೆಕ್ಕಿಸಿ ಕಲಿಯದವರು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು. ಎದ್ದೂಬಿದ್ದೂ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ನೋಡುವ ಗುಂಪು ಸಹ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿಯಲು ಬಯಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಇಂದಿನ ದುರಂತ.

2000ನೇ ಇಸವಿಯ ನಂತರವೇ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಐವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಜಯಮೋಹನ್ ಎಂಬ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪುರಾಣ, ಜ್ಞಾನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಸರಣಿಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸರಣಿಯು 22,000ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪುಟಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಂತಹ ದುರದೃಷ್ಟ. ಇದರಂತೆಯೇ 2000ನೇ ಇಸವಿಯ ಬಳಿಕ ಹಾಗೆಯೇ ಮಲಯಾಳಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಸೀಳುನೋಟದ ನಮ್ಮ ಬಹುಮುಖ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು